

“PikkuKakkonen”

Kakkosten sukuyhdistyksen kahdeskymmeneskuudes lehti

Hyvät sukulaiset

Heinäkuussa 2021 koronatilanne oli helpottanut sen verran, että yhdistyksemme pystyi turvallisiin mielin järjestämään sukutapaamisen sekä yhdistyksen varsinaisen kokouksen. Paikkana oli Kerubi-ravintolan kokoustilat Joensuussa Karjalantalolla. Käytännön järjestelyt hoiti ansiokkaasti Eila Hyvärinen. Paikalle uskaltautui 32 henkilöä, mikä oli selvästi suurempi määrä pariin aikaisempaan kertaan verrattuna. Alkumaljan ja tervetulo-toivotusten jälkeen meitä viihdytti Jere Rouvinen haitarillaan. Jerehän esiintyi meille isänsä kanssa 2016 Mulonniemen tapaamisessa. Silloin Jere oli nuori poika. Nyt viisi vuotta vanhempana hänestä oli kasvanut iloinen nuori mies. Soittotaito oli myös kehittynyt aivan huipputasoiseksi. Tuli mm. kuultua Jeren sovittama haitariversio Vesa-Matti Loirin tunnetuksi tekemästä Lapin kesästä. Varsinaisessa kokouksessa käsiteltiin ja vahvistettiin vuosien 2019 ja 2020 tilinpäätösasiat. Yhdistyksen hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus. Käsiteltiin ja hyväksyttiin vuoden 2021 budjetti, sekä vahvistettiin jäsenmaksujen suuruudet. Vuosien 2021-2022 hallitukseen ei ollut tälläkään kertaa tunkua, niinpä ”vanha” hallitus jatkaa eli puheenjohtajana allekirjoittanut sekä jäsenenä Eila

Hyvärinen, Tea Vänskä, Raija Vassinen, Kyösti Kakkonen, Jouni Kakkonen ja Eero Autere. Toiminnantarkastajana jatkaa Timo Kakkonen ja varatoiminnantarkastajana Erkki Kakkonen. Keskusteltiin kovasti yhdistyksen jäsenmäärän kasvattamisesta, varsinkin nuoremasta väestä on puutetta. Sovittiin, että jokainen paikalla ollut pyrkii hankkimaan yhden uuden jäsenen esim. omasta jälkipolvesta. Kirittävää riittää, nimittäin tätä kirjoittaessa on yhdistykseen liittynyt yksi uusi jäsen. Ruokailun jälkeen seurasi keskustelua ja toisiimme tutustumista. Puheensorinasta päätellen asiaa tuntui riittävän. Kaiken kaikkiaan tilaisuus oli mielestäni lämminhenkinen ja onnistunut. Vuonna 2022 pidetään ainoastaan ns. tilikokous ja sitten vuonna 2023 taas suurempi tapahtuma.

Toivon kovasti kirjoituksia sukumme kuulumisista niin menneistä kuin myös tulevista.

Pysytään edelleen terveisinä.

*Hyvää Uutta Vuotta 2022 kaikille!
Eero Kakkonen*

Kittilän puhelupaikasta rajakylien ”sentraalisentraan”

Puhelinjohtojen, kaapeleiden, rakentaminen Suomeen on antanut työtä. Lappissa ja rajaseuduilla johdot halkoivat pääsääntöisesti vähäväkisiä seutuja; edes tilaajia ei ollut. Jos kuormitusta ei ollut, lennätinhallitus salli puhelinkoneen asentamisen jopa yksittäiseen taloon. Se yhdistettiin lähimpään pääjohtoon. Onnellinen oli se, jonka taloon tällainen puhelinkone ilmestyi.

Vuosimaksuista pääsi, mutta oli sitouduttava siihen, että halukkaat saivat käydä soittamassa vahvistettua taksaa vastaan. Omista puheluista piti toki maksaa Lennätinlaitoksen vahvistama maksu. Toiminta laajeni. Puhelupaikkojen määrä lisääntyi. Kone, jota yleisö sai käyttää, tuotti siis lisäarvoa.

Kaikkien aikojen ensimmäinen puhelupaikka syntyi vuonna 1921 Kittilän kunnan Kaukosen kylän osuuskaupan myymälään. Todellinen rajaja eräkylä ”sentraalisentra” tai ”tekniikan ihmelapsi” oli kuitenkin Rajavartiolaitos, joka oli jo vuodesta 1918 alkaen rakentanut rajaeuduille puhelinjohtoja omaan käyttöön. Sittemmin Lennätinlaitos ja Rajavartiolaitos laativat sopimuksia yhteisistä pylväslinjoista, lennätin- ja puhelinjohdoista. Vähitellen Rajavartiolaitos suostui myös siihen, että yksityisiä puhelinliittymiä linkittyi sen omiin keskuksiin. Vasta kun Lennätinlaitoksen oma puhelinverkko kattoi riittävässä määrin Suomen, Rajavartiolaitoksen asemat yksityisine liittymineen siirtyivät Posti- ja lennätinlaitokselle.

Vuoden 1930 syksyllä suotuisasti käynnistynyt toiminta herätti kansainvälistä kiinnostusta. Sekä Telefonaktiebolaget LM Ericsson Tukholmasta että berliiniläinen Siemens & Halske Aktiengesellschaft lähestyivät Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriötä ja tarjoutuivat – kumpikin

erikseen - kunnostamaan Suomen puhelinolot.

Puolustuslaitos aktivoitui vuonna 1934. Kyse oli eduskunnan myöntämästä 20 miljoonan markan määrärahasta. Sekä kenraalimajuri Oesch että kenraalimajuri Sarlin näkivät kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön ja yleisesikunnan välisessä yhteistyössä tärkeän painopisteen.

Kun puhelinjulistus (23.12.1886) vuonna 1949 muuttui (22.4.1949) Posti- ja Lennätinhallituksen asema vahvistui; se antaisi jatkossa puhelintoimiluvan.

Suomessa elettiin ns. ”vaaran vuosia” vuonna 1944-48. Vuosien 1939-1945 pikatiedotusliikenne vaati valtavasti puhelintoimelta. Kun toinen maailmasota syttyi vuoden 1939 syyskuussa, Suomen puhelin- ja lennätinyhteydet Englantiin, Ranskaan, Alankomaihin ja Belgiaan mykistyivät. Katkot ja keskeytykset lisääntyivät sodan edetessä.

Ns. morsejakopöydät oli otettu käyttöön vuonna 1930. Lennätintoimipaikkoja oli vuonna 1943 kaikkiaan 510, joista Posti- ja lennätinlaitoksen alaisina 147. Koti- ja ulkomaan sähkösanomat, kaukokirjoitinliikenne, kuvasähkösanomat. Siinä viestinnän keinovalikoima. Poikkeuksena pysyi Ruotsi; se oli ainoa maa, jonne vuoden 1944 syksyllä saattoi yhdistää puheluja.

Vuosia myöhemmin, erityisesti ns. lankapuhelinten kultakautena, kiinteän verkon kaukopuhelu oli edullisin aina iltaisin. Paikalliset puhelinlaitokset mainostivatkin kilvan omia tariffejaan.

Maarit Lehtihaara
Kirjoittaja on opettanut Sonera Oyj:n Tele-Mu-seossa teletekniikkaa.

Etäopiskelun vaikutus nuoreen

Olen 17-vuotias nuori. Koronan tullessa olin 9.lk:lla, nyt lukion toisella. Harrastuksina minulla on jalkapallo ja futsal. Koronan vuoksi jouduin keväällä 2020 ensimmäistä kertaa opiskelemaan pidemmän jakson etänä. Olin tällöin siis viimeistä vuotta peruskoulussa, jolloin monissa aineissa oli jäljellä kirjojen viimeiset asiat sekä muutamia isoja päättötehtäviä. Tilanne oli kaikille uusi ja totuttelemista oli paljon. Olimme ennen tehneet töitä hyvin vähän tietokoneilla ja esim. Teamsin käyttö oli kaikille uutta. Jotkut opettajat hyödynsivät etäyhteyksiä, toiset taas antoivat vain tehtävät kotiin. Itse olin miltei koko etäopiskelujakson kipeänä, joten omat kokemukset eivät ensimmäisestä etäopiskelujaksosta olleet erityiset. Opiskelut jäivät vähemmälle ja päivät menivät pääosin levätessä. Etäopiskelujakso ei missään nimessä ollut mukavaa, mutta kouluhommista selvitettiin eikä suurempia vaikeuksia ilmennyt.

Toinen pidempi etäopiskelujakso oli seuraava

vana lukuvuotena, loppusyksystä 2020, jolloin olin aloittanut lukio-opinnot muutamaa kuukautta aiemmin. Uusi koulu, uudet kaverit ja kaikki toimintatavatkin olivat uusia, joten etäopiskelu aiheutti vaikeuksia. Oma arki-rytmi hajosi heti alkuun ja päivistä puuttui rakenne. Koulutehtäviä oli vaikea rytmittää ja arki oli kotona pyörimistä. Kavereita ei voinut tavata. Aiemmin oli lukiossa tottunut, että hommat voi tehdä yhdessä, mutta nyt tähän ei ollut mahdollisuutta. Yhteydenpito rajoittui videopuheluihin ja viestittelyyn. Kontaktien määrä väheni ja aiemman kaltainen sosiaalinen yhdessäolo jäi pois.

Opinnoissa työskentely tapahtui nimien kanssa henkilöiden sijaan, oli sitten kyseessä opettaja tai muut opiskelijat. Tutustumista ei tapahtunut. Ryhmätöissä siirryimme virtuaalisesti pienryhmiin tai ainakin jotkut siirtyivät, toiset jäivät pois. Keskustelu oli jäykkää ja niukkaa.

Koin olevani yksin ja kaikesta oli huolehdittava itse. Vaikka saamani arvosanat olivat hyviä, koin, etten oppinut asioita samoin kuin lähiopetuksessa. Helppoista kursseista kyllä selvisin, mutta itselle vaikeammissa aineissa tuntui, etten saanut riittävää opetusta ja apua vaikeuksiin. Koululla opinnot olivat sujuneet ilmapiirin ja yhteisen tekemisen tuella, mutta kotona en saanut samanlaista tukea opintoihin. Motivaation ylläpito ja pitkäjänteinen työskentely olivat vaikeita. Myös tauot jäivät pois, kun ei ollut välikkiä. Kun palaveri päättyi, jäin vain odottamaan koneelle kohta alkavaa seuraavaa kokousta. Koulupäivä ei myöskään samalla tavalla alkanut tai päättynyt, kun koko ajan olin samassa huoneessa. Myös harrastuksissa oli rajoituksia. Olimme samalla hallilla ja esimerkiksi fysiikkatreenaus jäi pois. Harkkoja oli myös vähemmän ja tämänkin vuoksi elämä rajoittui enemmän kotiin. Harkat olivat olleet minulle mahdollisuus saada ajatukset

pois koulusta ja stressaavista asioista, mutta nyt olin enemmän yksin noiden ajatusten kanssa. Myös oman huoneen merkitys muuttui. Aiemmin oma huone oli ollut paikka, jossa rauhoittua, mutta nyt käytännössä olin omassa huoneessa päivästä toiseen, eikä se tuntunut samalta kuin aiemmin.

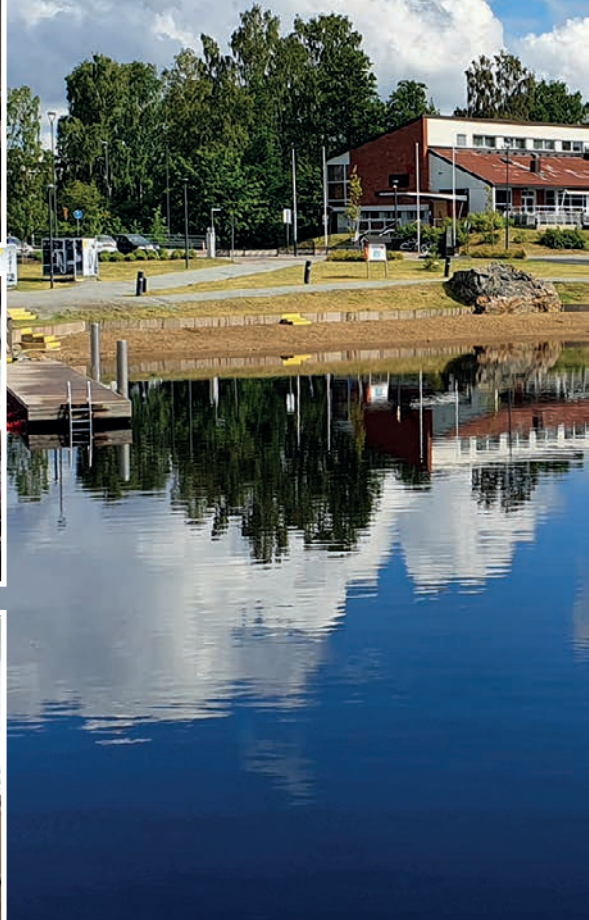
Nuoruuteen kuuluva vapaus, huolettomuus ja erilaiset kokemukset ovat koronarajoitusten ja etäopiskelun myötä jääneet. Näin jälkikäteen ajatellen olisi ollut tärkeää, että olisin järjestänyt itselleni mahdollisuuden irtiottoon arjesta ja rauhoittumiseen sekä rentoutumiseen myös näiden rajoitusten aikana. Etäopiskelun myötä olen oppinut arvostamaan koululla opiskelua ja arjen rytmitystä tämän myötä. Toivon, ettei etäopiskeluun tarvitse enää palata, vaikka pelko tuosta elääkin edelleen.

Saana Kakkonen

Sukutapaaminen

31.7.

n Karjalantalolla 2021

Noutopöydän antimia

Maskien takana Toimi ja Eino

Jeren musisointia

Jere Rouvinen

Edessä Ritva ja Mauri

Kari Kakkoselle suurin ohjelmistotestausalan palkinto!

Kari Kakkonen (sukukirjan taulu 712), ohjelmistotestaaaja, kouluttaja ja konsultti, on saanut Euroopan suurimman tunnustuksen ohjelmistotestausalan kehittämisen alalla. Palkinnon myönsi EuroSTAR-konferenssiorganisaatio ja sitä ovat ehdottaneet ja tukeneet toiset testausalan ihmiset ympäri maailman. European Software Testing Excellence Award myönnetään kerran vuodessa ohjelmistotestauksen alaa kehittäneille, testaajien ammattikuntaa edistäneille ja testaajia inspiroineille ihmisille. Palkittujen listalle pääseminen on suuri kunnia.

Kari on vaikuttanut 25 vuoden ajan ohjelmistotestaukseen niin työnsä kuin luottamustöidensä kautta. Karin lähes 20 vuotta töissä Knowitilla on merkinnyt valtavaa testausliiketoiminnan kasvua yritykselle. Perustavana jäsenenä ja jatkuvana aktiivina oleminen kahdessa isossa Suomen testausyhteisössä, Testa-

usOSY:ssä ja FiSTB:ssä ei ole jäänyt huomaamatta. Kansainvälisellä rintamalla maailman suurimman testausjärjestön ISTQB:n aktiivina olemisen lähes 20 vuoden ajan, josta 6 vuoden ajan järjestön johtotiimissä toimiminen, on kehittänyt organisaatiota upeasti eteenpäin.

Isoin Karin panostus testausalaan on kuitenkin uusi. Hän kirjoitti opuksen ”Dragons Out! – kirja lohikäärmeistä, ritareista ja ohjelmistotestauksesta” suomeksi (Avain 2020) ja englanniksi (Austin Macauley 2021). Kirjaan liittyy myös maksuton testauksen oppimateriaali. Karin aikomus, jossa testausyhteisöt häntä tukevat, on saada ohjelmistotestaus suurempaan rooliin koulujen ohjelmoinnin opetuksessa. Maailma tarvitsee lisää testaajia, eikä vain koodaajia, tietotekniikan määrän vain kasvaessa. Kirjan ja oppimateriaalien avulla on mahdollista saavuttaa jopa kaikki koulut maailmassa, riippuen

toki käännöstahdista eri kielille. Kari kokee, että juuri tämä panostus oikeutti Testing Excellence Awardiin tänä vuonna.

Onnittelemme Karia upeasta suorituksesta ja toivotamme mahtavia onnistumisia kirjaprojektin parissa. Kirjasta kannattaa kertoa kaikille opettajille ja vanhemmille, niin saadaan sana ohjelmistotestauksesta leviämään, sekä samal-

la tarjotaan kaikille miellyttävä fantasiakirjallisuuden lukukokemus.

Kirjan sivut www.dragonsout.com

Suomenkielinen kirja https://avain.net/tuote/kari_kakkonen/dragons_out_lohikaar-meista_ritareista_ja_ohjelmistotestauksesta/9789523042803

EuroSTAR 2021
SOFTWARE TESTING
AWARDS

Kari Kakkonen

EuroSTAR 2021 Testing Excellence Winner

Kärhämä Karjalan kannaksen Raivolassa?

Karjalan kannaksella, noin kymmenen kilometriä Terijoelta, valitsi suomenruotsalaisen runoilijan, Edith Södergranin (1892 – 1923), kotikylänä tunnettu Raivola.

Tiedossa on, että vuosina 1920-30 Raivolassa neuvoteltiin venäläiskylän palstoituksesta; millaiset edellytykset oli saada ne suomalaisomistukseen? Mutta liittyikö asiaan peräti kärhämä, sitä olen selvittänyt. Millainen tilannekuva, kulttuuri ja maanomistustilanne Raivolassa sijaitsi 1900-luvun alkuvuosikymmeninä?

Kun itsehallinto purkautui, raivolalaisille jäi 144 palstaa. Alkujaan palstoja oli ollut 324. Ne oli lohkottu yhteismaasta. Noin 70-80 venäläisomistajaa Raivolasta myi tai menetti maan-

sa vuosina 1920-1927. Tänä aikana koettiin suoranainen väestöpako. Syy palstojen ”vapautumiseen” linkittyä sisällissotakevääseen.

Venäläiset olivat aikanaan ostaneet neuvonpidon kohteena olevat palstat ja maksaneet niistä suomalaisille omistajille. Kannakselaiskomiteat pyrkivät saamaan aikaan oikeustilan, jossa vallitsisi valtakunnallinen lainsäädäntö. Lähdetiedoissa viitataan painostukseen. Mitä tarkalleen tapahtui?

Olen jo aikaisemmissa, perinteenkeruun metodilla tuotetuissa artikkeleissani, viitannut Raivolaan. Luon seuraavaksi tilannekuvaa kylästä, jonka asukkaat jakautuivat suomalaiseen Ylä-Raivolaan ja venäläiseen Ala-Raivolaan. Näiden välistä aluetta kutsuttiin Keskikyläksi.

Venäläisväestön tiedetään asuneen alueella Pietari Suuren valloitusretkien ajoilta. Venäläisten koulunkäynti keskittyi sekä Raivolan alkeis- että reaaliopiskouluun. Kylän väki kävi kauppaa keskenään; Ala-Raivolassa myytiin Ylä-Raivolan kananmunia ja maitoa. Näin erityisesti vuonna 1919.

Raivolalaisten Wenäjänkylästä löytyy perinnetietoa; ensimmäisen maailmansodan alussa sen väestö koostui 1 400 – 1700 ortodoksista.

Uskonto määritteli, antoi kriteerit, myös kansallisuudelle. Luterilaisten laskettiin kuuluvan suomalaisiin, ortodoksit venäläisiin ja katolilaiset puolalaisiin. Sortovuosista tiedetään, että suomalaiset olivat nihkeitä vastaanottamaan Kannaksen venäläisiä kansalaisikseen, kun taas venäläishallinto suhtautui tähän väestöosaan toisin; heidät nähtiin toivottuina alamaisina.

Vuonna 1918 Kivennavan pitäjässä sijaitsi 3 649 huvilaa. Uudellakirkolla huviloita oli 1 725 ja Muolaassa 531. Karjalan kannaksen

“

Millainen tilannekuva, kulttuuri ja maanomistustilanne Raivolassa sijaitsi 1900-luvun alkuvuosikymmeninä?

huvilatilastojen perusteella havaitaan, että vuonna 1920 Kannaksella sijaitsi noin 10 000 huvilaa, joista suomalaisten hallinnassa oli enintään 10 prosenttia.

Maarit Lehtihaara

Tiedot perustuvat Veronica Shenshinin tutkimukseen: Venäläiset ja venäläinen kulttuuri Suomessa. Kulttuurihistoriallinen katsaus Suomen venäläisväestön vaiheista autonomian ajoilta nykypäiviin. Helsingin yliopisto, Aleksanteri-instituutti. 2008, s. 62-63.

Kakkosten sukuyhdistys

Hallitus Eero Kakkonen, puheenjohtaja
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 0400 679328
eero.kakkonen@elisanet.fi

Kyösti Kakkonen
Mulonniementie 190, 80330 Reijola
kyosti.kakkonen@k2.fi

Eila Hyvärinen
Hepomäentie 10, 80140 Joensuu
puhelin 040 7276745
hyvaeila@gmail.com

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätie 20 C 40, 20100 Turku
puhelin 040 5670407
kakkonjo@gmail.com

Raija Vassinen
Lähdetie 1, 40530 Jyväskylä
puhelin 050 5936220
raija.vassinen@gmail.com

Eero Autere
Aittarivi 6 as 7, 01660 Vantaa
puhelin 040 5383158
eero.autere@elisanet.fi

Tea Vänskä
Koulukatu 45 A as 12, 80100 Joensuu
puhelin 050 4952816
vanskatea@gmail.com

Hallituksen sihteeri ja jäsenrekisteri

Leena Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 050 3728622
leenam.kakkonen@elisanet.fi

PikkuKakkosen toimitus

Eero Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
eero.kakkonen@elisanet.fi

Sukututkimus

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätie 20 C 40, 20100 Turku
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Sukuyhdistyksen jäsenmaksut

Aikuisjäsen 25 eur/v
lapsi (alle 18 v.) 10 eur/v
Pankkitili Nordea FI56104035